

4) Подиръ главна-та целъ на първоначалното възпитание, която са заключава въ развитие-то и укрепление-то на душа-та и тело-то човечески, възпитателъ-тъ заедно съ това, неволно туря въ душа-та на дете-то семена отъ всякакви знания и искуства, които испосле трябва да са развиятъ. Споредъ метода-та ни на упражнение-то, всички-те сили на дете-то действуватъ по естественъ начинъ, съгласно съ закони-те; те му разясняватъ просто и правилно всички-те предмети и явления, които го обикалятъ; те сами му съобщаватъ семена-та отъ всички-те науки; умъ-тъ му възприима и усвоява всичко, което чува и види. При правилни-те занятия, всички-те телесни органи ставатъ искусни оръдия на действие-то; семена-та на изящни-те науки, които са срещатъ и въ най-първоначални-те понятия, пущатъ въ душа-та на дете-то дълбоки, неразрушими корени, които проникватъ презъ всичко-то му същество; понятие-то за всичко велико, благородно и възвишено са сраства заедно съ организмъ-тъ на дете-то: тия качества служатъ като необходими условия за истинно-то усъвършенствование на човека. Тия резултати сж неоченими и повече плодотворни, отъ колко-то ни са чини при първъ погледъ. Квинтилианъ обръща внимание-то на справедливо-то изречение: *«упражнений-тъ отъ детинство,»* което гръци-те употребявали за чловеци, които сж достигнали до твърде забележителни успехи въ занятия-та си. *)

*) Inet. orat. liv. 1 chap. XIV.